

ob udeležbi: Nuova Solmine SpA, American Husky III, Inovyn Produzione Italia SpA, Sasol Italy SpA, Radici Chimica SpA, La Vecchia Soc. cons. arl, Zignago Power Srl, Santa Margherita e Kettmeir e Cantine Torresella SpA, Zignago Vetro SpA, Chemisol Italia Srl, Vinavil SpA, Italgem SpA, Arkema Srl, Yara Italia SpA, Ineos Manufacturing Italia SpA, ENEL Distribuzione SpA, Terna SpA, CSEA – Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico (C-262/17), Terna SpA, CSEA – Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico, ENEL Distribuzione SpA (C-263/17), Terna SpA, Ministero dello Sviluppo economico (C-273/17)

Izrek

1. Člen 2, točka 5, in člen 28(1) Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES je treba razlagati tako, da so sistemi, kakršni so obravnavani v postopku v glavni stvari, ki so bili vzpostavljeni za lastno porabo pred začetkom veljavnosti te direktive, ki jih upravlja zasebni subjekt, na katere je priključeno manjše število proizvodnih in porabniških enot ter ki so povezani z javnim omrežjem, distribucijski sistemi, ki spadajo na področje uporabe navedene direktive.
2. Člen 28 Direktive 2009/72 je treba razlagati tako, da sisteme, kakršni so ti v postopku v glavni stvari, ki jih je država članica opredelila kot zaprte distribucijske sisteme v smislu odstavka 1 tega člena, ta država članica kot take lahko oprosti obveznosti iz odstavka 2 navedenega člena, brez poseganja v to, da so ti sistemi poleg tega upravičeni do drugih oprostitev, ki jih določa ta direktiva, predvsem tiste iz njenega člena 26(4), če izpolnjujejo pogoje iz tega člena, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče. Ta država članica navedenih sistemov nikakor ne more uvrstiti v ločeno kategorijo distribucijskih sistemov, da bi jim priznala oprostitev, ki v navedeni direktivi niso določene.
3. Člen 32(1) Direktive 2009/72 je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da za zaprte distribucijske sisteme v smislu člena 28(1) te direktive ne velja obveznost dostopa tretjih oseb, temveč mora biti dostop omogočen le tretjim osebam, ki spadajo v kategorijo uporabnikov, ki se lahko na te sisteme priključijo, pri čemer imajo ti uporabniki pravico dostopa do javnega omrežja.
4. Člen 15(7) in člen 37(6)(b) Direktive 2009/72 je treba razlagati tako, da ob neobstoju objektivne utemeljitve nasprotujeta nacionalni ureditvi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da se stroški za razporejanje proizvodnih zmogljivosti, ki jih morajo plačati uporabniki zaprtega distribucijskega sistema, izračunajo na podlagi električne energije, ki jo vsak uporabnik tega sistema izmenja s tem sistemom prek svojega priključnega mesta na navedeni sistem, če se izkaže – kar pa mora preveriti predložitveno sodišče – da uporabniki zaprtega distribucijskega sistema niso v enakem položaju kot drugi uporabniki javnega omrežja in da ima izvajalec razporejanja proizvodnih zmogljivosti javnega omrežja v zvezi s temi uporabniki zaprtega distribucijskega sistema omejene stroške.

(¹) UL C 309, 18.9.2017.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 29. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Münster – Nemčija) – Harry Mensing/Finanzamt Hamm

(Zadeva C-264/17) (¹)

(Predhodno odločanje – Obdavčenje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 314 – Člen 316 – Člen 322 – Posebna ureditev za umetniške predmete – Maržna ureditev – Obdavčljivi preprodajalci – Dobava umetniških predmetov, ki jo opravijo avtorji ali njihovi pravni nasledniki – Transakcije znotraj Skupnosti – Zavrnitev s strani davčnih organov, da davčni zavezanec uporabi maržno ureditev – Pogoji uporabe – Pravica do odbitka vstopnega davka – Umetniški izdelki, zbirke in starine)

(2019/C 35/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Münster

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Harry Mensing

Tožena stranka: Finanzamt Hamm

Izrek

1. Člen 316(1)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da lahko obdavčljivi preprodajalec uporabi maržno ureditev za dobavo umetniških predmetov, ki so mu bili predhodno dobavljeni v okviru oproščene dobave znotraj Skupnosti, ki so jo opravili avtor ali njegovi pravni nasledniki, kljub temu, da ti ne spadajo v kategorije oseb, ki so našteje v členu 314 te direktive.
2. Obdavčljivi preprodajalec se ne more hkrati odločiti za uporabo maržne ureditve iz člena 316(1)(b) Direktive 2006/112 za dobavo umetniških predmetov, ki so mu bili predhodno dobavljeni v okviru oproščene dobave znotraj Skupnosti, in uveljavljati pravice do odbitka vstopnega davka na dodano vrednost v primerih, ko je takšna pravica izključena na podlagi člena 322(b) te direktive, če ta zadnjenavedena določba ni bila prenesena v nacionalno pravo.

⁽¹⁾ UL C 283, 28.8.2017.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria – Italija) – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA in drugi/Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

(Zadeva C-328/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Javna naročila – Revizijski postopek – Direktiva 89/665/EGS – Člen 1(3) – Direktiva 92/13/EGS – Člen 1(3) – Pogojenost pravice do pravnega sredstva s predložitvijo ponudbe v okviru postopka oddaje javnega naročila)

(2019/C 35/06)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA, Tpl Linea Srl

Toženi stranki: Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

Izrek

Člen 1(3) Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007, in člen 1(3) Direktive Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/66, je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero gospodarski subjekti ne morejo vložiti pravnega sredstva zoper odločitve naročnika v zvezi s postopkom javnega razpisa, glede katerega so se odločili, da v njem ne bodo sodelovali, ker bi bila oddaja javnega naročila v njihovo korist zaradi predpisov, ki se uporabljajo v tem postopku, malo verjetna.